

ELOY MORENO

NEVIDITEĽNÝ

EXCALIBOOK

Preklad
LUCIA ČURIOVÁ

NEVIDITELNÝ

ELOY MORENO

NEVIDITELNÝ

EXCALIBOOK

Neviditeľný

Zo španielskeho originálu
Invisible

© 2020, Eloy Moreno
© 2020, Penguin Random House Grupo Editorial, S. A. U.
Travessera de Gràcia, 47-49. 08021 Barcelona

Vydalo vydavateľstvo Excalibook, 2024
Prvé vydanie
www.excalibook.sk

Preklad: Lucia Čuriová
Zodpovedná redaktorka: Daša Cingálková
Jazyková redaktorka: Lucia Demková
Sadzba a zlom: Michal Šandrej
Tlač: FINIDR, s. r. o., Český Těšín

ISBN 978-80-974032-6-3

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať
a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo
akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

Hrdinom môže byť každý, dokonca aj ten,
čo len jednoducho prehodí kabát okolo mladého človeka,
aby vedel, že svet sa neskončil.

BATMAN
Temný rytier

Nepotrebujem röntgenové videnie,
aby som videl, že niečo nie je v poriadku.

SUPERMAN

Už viac ako päť minút stojí na rohu opačnej strany ulice, pozerá na dvere a nevie, čo má robiť: či má vojsť dnu alebo sa má vrátiť zajtra, s rovnakými pochybnosťami ako dnes.

Zhlboka sa nadýchne a vykročí. Prejde cez cestu, ani sa neobzrie, či nejde auto, a po pár metroch po chodníku so strachom zatlačí do dverí.

A je dnu.

Povedia jej, nech sa usadí na gauč, o chvíľu sa jej budú venovať.

Kým čaká, obzerá si umelecké diela, ktoré zdobia steny. Tieto obrazy pravdepodobne neskončia vystavené v múzeu, ale vo väčšine prípadov ich uvidí omnoho viac ľudí.

To nie je jej prípad, lebo jej obraz vidí len ona, nikto iný. Aspoň zatiaľ si to myslí.

Po pár minútach ju presunú do inej miestnosti, menšej, tmavšej, dôvernejšej...

Zbadá ho, akonáhle vstúpi dnu.

Na stole leží veľký, mohutný, taký masívny, že jej pokrýje celý chrbát: obrovský drak.

Znovu jej vysvetlia, ako to bude prebiehať, koľko to bude trvať, akú techniku použijú... a hlavne ju upozornia, že už

aj na normálnom chrbte to bolí, a ju to teda bude bolieť ešte omnoho viac.

Na pár sekúnd nad tým znova premýšľa.

Rozhodne sa ísť do toho.

Vyzlečie si tričko a nohavice, dá si dolu aj podprsenku a takmer nahá si ľahne bruchom nadol na ležadlo. Už len pohľad na jej odhalený chrbát vzbudzuje bolesť. Chrbát posiaty jazvami – takými, aké vznikajú po popáleninách –, pričom tie rástli zároveň s kožou ženy, ktorá si pred mnohými rokmi, keď bola ešte len dieťa, prešla peklom.

„Začneme,“ ozvalo sa.

Zachveje sa a oči zažmúri tak silno, až sa vráti do minulosti, do momentu, keď sa to všetko stalo.

Je to už dávno, ale vždy, keď na to pomyslí, cíti bolesť a strach, to sa nedá nijako zmazať. Po rokoch spozorovala, že niektoré spomienky bolia rovnako silno, ako keby sa boli stali včera.

A na hrboľatej koži zaváňajúcej minulosťou tak kúsok po kúsku ožíva drak.

Po pár hodinách, keď sa jej myseľ premiestňovala z prítomnosti do minulosti ako vták, ktorý sa rovnako bojí stretu so zemou ako toho, že by pokračoval v lete, sa žena postaví a ide sa pozrieť do zrkadla.

Je tam. Začiatok draka, jej draka. Draka, ktorý začína práve tam, kde sa chrbát spája so zadkom, a o pár dní, keď bude dokončený, bude siahat' až po zátylok.

Vydýchne si a usmeje sa. Konečne sa odhodlala.

Zatiaľ ešte nevie, že prídu aj chvíle, keď sa drak prebudí
a nebude ho vedieť ovládať.

Zatiaľ ešte nevie, že to nie ona si dáva na chrbát vyteto-
vať draka, to drak si našiel telo, na ktorom bude žiť.

* * *

NEVIDITELNÝ

Zase sa mi stalo to isté.

Práve som sa zobudil s triaškou, srdce mi bilo tak, až mi narážalo do rebier, ako keby chcelo utiecť von z tela, a cítil som, ako keby mi na hrudi sedel slon.

Občas sa mi dýcha tak ťažko, až mám pocit, že keby som neotvoril ústa dokorán, tak sa udusím.

Dobrou správou je, že teraz už viem, čo v takejto situácii robiť. Povedali mi to v prvý deň, keď som sem prišiel, teda vlastne v tretí deň, lebo z prvých dvoch dní si nič nepamätám.

Musím začať počítať od jedna do desať a zároveň sa pomalými nádychmi a výdychmi postupne snažiť upokojiť svoje telo, vrátiť srdce späť na miesto a zbaviť sa slona.

Jedna, dva, tri... nádych a výdych.

Štyri, päť, šesť... nádych a výdych.

Sedem, osem, deväť a desať, nádych a výdych...

A začnem odznova.

Je tiež dôležité, aby som sa pri prebúdzaní neľakal. Povedali mi, že si mám pripomínať, že som na bezpečnom mieste, že sa nemám znervózňovať... aby sa nestalo to, čo v prvú

noc: keď som otvoril oči, zľakol som sa až tak, že som začal kričať.

A to teraz robím: snažím sa nezľaknúť sa, čakám, kým k mojim očiam prenikne tá troška svetla z okolia, vďaka ktorej postupne začínam rozoznávať, čo sa okolo mňa nachádza.

Jedna, dva, tri, nádych a výdych...

Štyri, päť... nádych a výdych...

Šesť, sedem...

Zdá sa, že to funguje. Zdá sa, že už ma netrasie, že srdce mi bije pomalšie a ten slon, čo mi sedel na hrudi, sa postavil.

Nehybne ležím.

* * *

Teraz, keď už som pokojnejší, začínam rozoznávať niekoľko zvukov: kroky, vzdialené a veľmi pomalé... ako kroky tiel, čo súchajú nohami po zemi; hlasy, šepot, slová, ktorým nerozumiem; zvláštne zvuky, ako keby niekto potichu plakal, ako keby nariekal so zakrytými ústami; a občas som počul ticho, občas krik... a tisíc ďalších zvukov.

Ach, a popri všetkých tých zvukoch je tu aj jeden môj, preto môj, lebo sa nachádza v mojej hlave. Je to také silné pískanie, niekedy také hlasné, ako keby mi cez obe uši prechádzala ihla. Stále sa to objavuje a zasa mizne, ale najviac mi to prekáža v noci, keď je všade ticho.

Jedna, dva, tri... nádych a...

A prestanem počítať. Myslím, že už sa mi to podarilo.

Keďže už som pokojnejší a viem, kde sa nachádzam, začnem sa hýbať a vtedy sa dostaví aj bolesť.

Hýbem prstami, pomaly otváram a zatváram dlane, najprv ľavú, potom pravú, potom obe naraz. Skúšam pohnúť krkom a to bolí, veľmi to bolí, ale skúšam to ďalej, po kúskoch otáčam hlavu do oboch strán.

Pokračujem.

Začnem hýbať aj nohami, najprv ľavou a potom pravou...

A vtedy, keď sa snažím pokrčiť pravú nohu, si všimnem,
že mi ruka zvierá stehno.

Znovu sa vydesím.

Začnem sa triasť.

Znova sa vráti slon.

Jedna, dva, tri... nádych a výdych.

Štyri, päť, šesť... nádych a výdych.

Sedem, osem, deväť...

* * *